

Zeventig jaar Israël, opnieuw in het Beloofde land.

*Want al dit land dat gij ziet zal Ik u geven, en aan uw zaad, tot in eeuwigheid.
Genesis 13:15*

Israël

Hierboven leest u de herhaling van de belofte die de Heere aan Abraham heeft gegeven. Een belofte die ook Izak en Jacob van de Heere hebben ontvangen.

En, zo voegt de Heere er aan toe, ***in u, en in uw zaad zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.*** Een zegen die door de komst van de Heere Jezus in het vlees waarheid is geworden.

In het Oude Testament lezen we over het verloop van de geschiedenis van Israël. Israël werd geroepen uit Egypte en veroverde onder Jozua het beloofde land Kanaän en kreeg het Overjordaanse er extra bij. Onder koningen David en Salomo werd het koninkrijk verder uitgebreid, om daarna weer kleiner te worden.

Door de zonde van koning Salomo en het volk, viel het rijk uiteen in twee delen. Het tienstammenrijk werd uiteindelijk in ballingschap gevoerd, van echte terugkeer is nooit sprake geweest. Ook het tweestammenrijk werd in ballingschap gevoerd en mocht door Gods goedheid na 70 jaar weer terug keren, maar niet alle Joden keerden terug.

Jeruzalem

Na de verovering van Jebus op de Jebusieten, werd de stad door David Jeruzalem genoemd. En dat is zo gebleven tot op deze dag.

Vanaf de ballingschap tot 1948 is Israël nooit meer een zelfstandige staat geweest, behalve in de tijd van de Makkabeeën. Altijd waren er overheersers en werden de Joden regelmatig uit stad en land verdreven.

Maar de belofte van de Heere God bleef staan. Het beloofde land Kanaän werd Israël en blijft Israël. We zijn er dankbaar voor dat Israël nu al weer 70 jaar een zelfstandige natie is, waarin we de goedheid van de Heere zien.

Vanwege de belofte van de Heere aan Abraham, Izak en Jacob, blijven wij verbonden met Israël. Wij zien dat de belofte van de zegen vervuld is in de komst van de Heere Jezus Christus, Die het niet alleen voor de Joden heeft mogelijk gemaakt om met God verzoend te worden, maar ook voor de heidenvolken. De Blijde Boodschap van het Evangelie is vanaf de eerste Pinksterdag gebracht aan Joden en aan heidenen. Samen met alle gelovigen kijken we uit naar de wederkomst van de Heere Jezus Christus.

De twaalf stammen van Israël.

Israël 70 jaar

Al meer dan anderhalve eeuw trekken de Joden op naar het land dat de Heere hen eeuwen geleden gegeven heeft en waaruit zij vele keren zijn verdreven. Na de oprichting van de staat Israël in 1948 is het aantal Joden dat Alya maakt steeds groter geworden.

Wat mij opvalt is dat we nooit horen tot welke stam de Joden die Alya maken horen. Degenen, die Cohen heten behoren tot de priesterstam. (cohen = priester)

Verdeling van het beloofde land.

Voorafgaand aan de intocht in het beloofde land werd het Over-Jordaanse, later ook Gilead genoemd, op hun verzoek toegewezen aan de stammen van Ruben, Gad en de halve stam van Manasse.

Na de verovering van het beloofde land onder leiding van Jozua, werd het land verdeeld onder de stammen van Israël. (Jozua 13 e.v.)

Tijdens de regering van Rehabeam viel het land uiteen in twee stukken. Het tienstammenrijk Israël en het tweestammenrijk Juda.

Door de kalverendienst onder Jerobeam verlieten zeer veel priesters en levieten Israël en vestigden zich in Juda. Jerobeam had hen verstoet van de priesterdienst. (2 Kron. 11) Ook verlieten veel vrome Israëlieten Israël om in Juda te gaan wonen om daar de Heere te dienen.

Dat herhaalt zich tijdens de regering van koning Asa. (2 Kron. 15:9).

De vraag is of die nog weer zijn teruggekeerd tot hun erfdeel.

Uiteindelijk werden de tien stammen door de Assyriërs in ballingschap gevoerd en we lezen nergens in de Bijbel dat zij weer zijn teruggekeerd.

Dat lezen we wel van de twee stammen die door de koning van Babel in ballingschap zijn gevoerd. Deze mochten, na zeventig jaar, onder koning Kores weer terugkeren naar het beloofde land.

Niet iedereen keerde terug.

Ondanks de oproep om terug te keren onder Zerubbabel, Ezra en Nehemia, bleven veel Joden toch in Babel en in andere landen wonen.

Dat lezen we duidelijk in het boek Esther.

Ook tijdens de rondwandeling van de Heere Jezus op aarde woonden veel Joden nog in de diaspora. Arimathea wordt een stad van de Joden genoemd. In Damaskus en Antiochië woonden Joden. In Handelingen 2 worden veel landen genoemd waar Joden woonden.

Tenslotte blijkt uit de zendingsreizen van Paulus dat overal in de steden waar hij kwam Joden woonden aan wie hij het Evangelie als eerste verkondigde.

Maar er zijn altijd wel Joden in Israël blijven wonen. Ook na de verwoesting van Jeruzalem door de Romeinen zijn er Joden in het beloofde land blijven wonen.

Door vijandschap en vervolging zijn de Joden uit vele landen verdreven of onderdrukt.

Israël 2018 zeventig jaar een eigen land.

De stroom van de nazaten van Jacob die terugkeren naar het Beloofde Land gaat gestaag door. We zien hierin dat de Heere God Zijn verbond met Israël niet heeft verbroken ondanks het feit dat slechts een deel zich heeft bekeerd.

Opnieuw zien we dat de Heere Zijn Woord waar maakt.

Wij, als volgelingen van de Heere Jezus Christus, mogen elke dag voor het volk van de Joden bidden en de Heere vragen of Hij het Licht der lichten ook over hen wil laten opgaan.

Ds. W. van den Brink